

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กีฬาเป็นกิจกรรมการออกกำลังกายที่ก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านสุขภาพ สมรรถภาพ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ผู้ที่เล่นกีฬาม้าเสมอจะเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี ซึ่งเป็นผลดีต่อประสิทธิภาพการทำงานและการดำเนินชีวิตประจำวัน ดังพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเนื่องในวันกีฬาแห่งชาติ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2531 ความว่า การกีฬาเป็นสิ่งที่มีความประสงค์พื้นฐานเพื่อที่จะส่งเสริมให้ร่างกายแข็งแรง และสามารถที่จะแสดงฝีมือในเชิงกีฬาเพื่อความสามัคคี และเพื่อให้อุณหภูมิของมนุษย์ดีขึ้น เวลานี้การกีฬาก็นับว่ามีความสำคัญในทางอื่นด้วย ในทางสังคมทำให้คนในประเทศชาติได้หันมาปฏิบัติสิ่งที่มีประโยชน์ ในทางสุขภาพของร่างกายและของจิตใจ ทำให้สามารถอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ทั้งยังเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเจริญของบ้านเมืองอีกด้วย (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2531)

กีฬานั้นมีมากมายหลายประเภท แต่ละประเภทก็มีลักษณะ การเตรียมตัว การฝึกซ้อม และการแข่งขันแตกต่างกันไป ปัจจุบันแทบทุกประเทศต่างทุ่มเทให้ประชาชนมีความเป็นเลิศทางกีฬา โดยรัฐบาลเป็นแกนนำให้การสนับสนุน และมีบริษัทห้างร้าน หน่วยงานเอกชน คอยให้ความร่วมมือสนับสนุนด้านต่าง ๆ ในทวีปยุโรปและอเมริกาใ้บว่าความเป็นเลิศทางกีฬานั้นประสบความสำเร็จ ส่วนแถบเอเชียก็มีเพียง จีน เกาหลี และญี่ปุ่นเท่านั้นที่พอจะกู่หน้าชาวเอเชียได้

ในการที่พยายามจะพัฒนากีฬา เพื่อความเป็นเลิศของไทยนั้น รัฐบาลไทยได้มีความพยายามผลักดันมาโดยตลอด เพื่อที่จะให้ทัดเทียม และสามารถแข่งขันกับอารยประเทศได้ เช่น การผลักดันการที่จะเป็นเจ้าภาพการจัดการแข่งขันกีฬาหลายรายการ เช่น ซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ เป็นต้น จนทำให้ประเทศไทยสามารถเป็นเจ้าภาพจัดกีฬาเอเชียนเกมส์มากที่สุดถึง 3 ครั้ง และจะเป็นเจ้าภาพจัดขึ้นอีกเป็นครั้งที่ 4 ในปี พ.ศ. 2541 ซึ่งตรงกับเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13

กีฬารวายน้ำ เป็นกิจกรรมประเภทหนึ่งที่มีความจำเป็นและสำคัญต่อความปลอดภัยของชีวิตมนุษย์เป็นอย่างมาก ในสมัยโบราณเด็กผู้ชายชาวกรีกจะได้รับการฝึกสอนให้มีความสามารถในการรวายน้ำ ซึ่งถือว่าการฝึกที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับการเตรียมตัวเป็นนักรบ และในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกสมัยใหม่ ครั้งที่ 1 ในปี ค.ศ. 1896 ณ กรุงเอเธนส์ ประเทศกรีซ

ได้จัดให้มีการแข่งขันว่ายน้ำในประเภทฟรีสไตล์ (ไม่จำกัดแบบว่าย) เฉพาะนักกีฬาชายเท่านั้น นับเป็นครั้งแรก ปัจจุบันนี้ กีฬาว่ายน้ำเป็นกีฬาบังคับประเภทหนึ่งที่ประเทศเจ้าภาพต้องจัดให้มีการแข่งขัน เช่นในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ เอเชียนเกมส์ และซีเกมส์ เป็นต้น ซึ่งประเทศไทยได้ส่งนักกีฬาเข้าร่วมในการแข่งขันมาโดยตลอดมาได้ขาด โดยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน นักกีฬาว่ายน้ำของไทยสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทยเป็นอย่างมากในกีฬาเอเชียนเกมส์ และซีเกมส์ จนถูกจัดให้เป็นกีฬาหลักที่ทีมชาติไทยให้ความสำคัญ และส่งนักกีฬาว่ายน้ำเข้าร่วมแข่งขันในระดับนานาชาติตลอดมา อาทิเช่น การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก เอเชียนเกมส์ ซิงแชมป์เอเซีย และกีฬาซีเกมส์ เป็นต้น

เนื่องจากประเทศไทยมีสภาพเป็นที่ราบลุ่มมีอาณาเขตติดกับทะเลและมีแม่น้ำลำคลองอยู่มากมาย ความจำเป็นที่จะต้องเดินทางผ่านแหล่งน้ำ ภัยธรรมชาติที่อาจจะเกิดขึ้น เช่น อุทกภัย การเกิดอุบัติเหตุต่างๆ จากการตกน้ำเรือล่ม จากสภาพสิ่งแวดล้อมที่บังคับทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้มนุษย์พยายามหาวิธีป้องกันอันตรายจากน้ำ โดยการฝึกว่ายน้ำเพื่อต้องการพัฒนาความสามารถในการว่ายน้ำให้ดีขึ้นจะได้ช่วยชีวิตตัวเองให้ปลอดภัยจากอุบัติเหตุทางน้ำ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข (วัลลีย์ ภัทโรภาส, 2525) การว่ายน้ำเป็นส่วนสำคัญในการฝึกลูกเสือ เพราะเป็นสิ่งที่น่าสนุกสนานสำหรับทุกคนทุกวัยในครอบครัว เป็นการออกกำลังกายที่ช่วยรักษาสุขภาพ และเป็นนันทนาการที่ใช้ได้ตลอดทั้งปี การว่ายน้ำนอกจากเป็นการออกกำลังกายที่ช่วยเสริมสร้างร่างกาย ยังเป็นทักษะพื้นฐานที่จะนำไปสู่กีฬาอื่นๆ เช่น การเล่นเรือ สกีน้ำ และการดำน้ำ เป็นต้น และยังเป็นทักษะพื้นฐานในการเอาชีวิตรอด และช่วยชีวิตคนในกรณีฉุกเฉินได้อีกด้วย นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงคุณค่าของการออกกำลังกายด้วยการว่ายน้ำ ซึ่งให้ประโยชน์ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา กล่าวไว้ว่า ทุกคนควรเรียนว่ายน้ำ และต้องเรียนจนว่ายน้ำได้ดี ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

1. เพื่อความปลอดภัย
2. เพื่อสมรรถภาพ และสุขภาพ
3. เพื่อนันทนาการ
4. เพื่อความพึงพอใจที่สามารถทำทักษะต่างๆ ได้เป็นอย่างดี
5. เพื่อการแข่งขัน

จะเห็นได้ว่าการว่ายน้ำมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของคนไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จึงมีการเปิดสอนว่ายน้ำเกิดขึ้นอย่างมากมาย ทั้งทางภาครัฐบาลได้เปิดให้มีการเรียนการสอนวิชาว่ายน้ำไว้ในหลักสูตรในสถาบันระดับอุดมศึกษา และในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษาที่มีสระว่ายน้ำอยู่ในโรงเรียน ในส่วนของภาคเอกชนมีการเปิด

บริการศูนย์ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และเกิดการสอ่นว่ายน้ำกันอย่างแพร่หลาย ซึ่งกำลังเป็นที่สนใจของประชาชนอันเนื่องมาจากในสภาพสังคมปัจจุบัน ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจทำให้คนเรามีเวลาว่างน้อย ดังนั้น จึงจำเป็นต้องหาวิธีการที่ดีที่สุดใน การที่จะพัฒนาและรักษาสุขภาพให้ได้ผลดีที่สุด โดยใช้การออกกำลังกายอย่างง่าย ๆ ไม่ต้องใช้ทักษะมากนัก และใช้เวลาน้อย แต่ให้ประโยชน์ต่อร่างกายทุกส่วน ซึ่งการออกกำลังกายด้วยการว่ายน้ำน่าจะเหมาะสมที่สุด

ทางด้านสมรรถภาพทางกาย การว่ายน้ำทำให้กล้ามเนื้อกลุ่มต่างๆ ได้มีการออกกำลังกายได้มากกว่ากีฬาประเภทอื่น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีประโยชน์ต่อหัวใจและปอด การกีฬาแห่งประเทศไทย (2536) กล่าวว่า การว่ายน้ำเป็นการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพที่เหมาะสมกับทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะผู้นำที่มีน้ำหนักตัวมากทำให้ร่างกายไม่ต้องรับน้ำหนักตัวเองมากเกินไป อันเนื่องมาจากน้ำจะพยุงตัวไว้ซึ่งจะช่วยลดอัตราบาดเจ็บที่อาจเกิดขึ้น เนื่องจากการออกกำลังกายได้ ไม่ว่าจะเป็นส่วนที่บาดเจ็บที่ข้อต่อ หรือกล้ามเนื้อ อันเนื่องจากแรงกระแทก หรือการพลิกเคล็ดต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ สุนทร นวกิจกุล (2524) ที่ว่า การออกกำลังกายนั้นต้องจัดให้ถูกต้อง และเหมาะสมกับสภาวะร่างกาย เพราะการสร้างสมรรถภาพทางกายมีเทคนิค และหลักการ โดยเฉพาะผู้ปฏิบัติควรจัดแบบฝึกให้มีสมรรถภาพทางกายเน้นหนักไปในทางใดทางหนึ่ง เพื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรมของชีวิตที่ดำเนินอยู่

ด้านนันทนาการ การว่ายน้ำเป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดความสนุกสนานร่วมกันกับบุคคลในครอบครัว เพราะการว่ายน้ำเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่ไม่ต้องใช้ทักษะในการร่วมมากนัก ผู้ใหญ่และเด็กสามารถเล่นด้วยกันอย่างมีความสุขสนุกสนานได้ นอกจากนั้นยังใช้เวลาไม่มาก และเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับการทำเป็นกิจกรรมของนักธุรกิจ โดยเฉพาะในตอนเช้าก่อนทำงานและในตอนเย็นหลังเลิกงาน (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, 2529) เพื่อการเตรียมตัวให้สดชื่นก่อนการทำงานและผ่อนคลายหลังจากการทำงาน และยังมีโอกาสที่จะพบปะพูดคุยกับบุคคลอื่นๆ อีกด้วย

ด้านการแข่งขัน เปิดโอกาสให้กับทุกคนที่มีความสามารถทางการว่ายน้ำได้ดี และบุคคลที่หวังอยากจะมีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ ซึ่งผู้ที่จะเป็นนักกีฬาว่ายน้ำที่ดีมีความสามารถได้จะต้องสละเวลา และอุทิศตัวเพื่อการฝึกซ้อม ปัจจุบันมีการแข่งขันว่ายน้ำสำหรับเด็กที่มีอายุตั้งแต่ 7 ขวบขึ้นไป และสำหรับผู้ใหญ่ซึ่งไม่จำกัดอายุ มีโปรแกรมการแข่งขันสำหรับบุคคลทุกระดับ มีทั้งการแข่งขันภายในประเทศและระหว่างประเทศ ซึ่งในการจัดการแข่งขันหรือการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันก็จะต้องมีการวางแผนล่วงหน้า และการจัดการที่ดี เพื่อให้เกิดปัญหาน้อยที่สุด และประสบความสำเร็จมากที่สุด ในอดีตผ่านมาการส่งนักกีฬาว่ายน้ำเข้าทำการแข่งขันในระดับนานาชาติของประเทศไทย มักจะประสบปัญหาตั้งแต่การคัดเลือกตัว

นักกีฬา ระยะเวลาในการเตรียมตัวฝึกซ้อม อุปกรณ์และสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อม ที่พักเก็บตัว นักกีฬา การจัดโค้ชผู้ฝึกสอนในการดูแลนักกีฬาอย่างทั่วถึงเหมาะสม และการขาดงบประมาณ ในการดำเนินงานที่เพียงพอ ซึ่งปัญหาต่างๆเหล่านี้สมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย เป็นผู้รับผิดชอบในด้านกีฬาว่ายน้ำ และกีฬาทางน้ำของประเทศไทยจะต้องดำเนินการจัดการ ควบคุมดูแลในการวางแผน จัดเตรียมโครงการต่างๆ ทั้งการส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขัน และการ จัดการแข่งขันให้ถูกต้องเป็นไปตามหลักสากลนิยม สมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย (Thai Amateur Swimming Association) ก่อตั้งสมาคมในช่วงปลายปีพุทธศักราช 2500 โดย พลเรือโท สวัสดิ์ ภูติอนันต์ เจ้ากรมสวัสดิการ ทหารเรือ และได้รับอนุมัติจากกรมตำรวจ กระทรวงวัฒนธรรม (ในสมัยนั้น) ให้เป็นสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในปี พุทธศักราช 2502 และขณะเดียวกัน นาวาเอก สุรพล แสงโชติ ทูตทหารเรือไทยในฝรั่งเศสได้ ดำเนินการติดต่อกับ นายปี ซัลส์ฟอร์ส เพื่อขอเข้าเป็นสมาชิกสหพันธ์ว่ายน้ำระหว่างประเทศ และได้รับการอนุมัติอย่างถูกต้องในเดือนเมษายน พุทธศักราช 2502 (สุดา ดนะวรรณสมบัติ, 2538)

สมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย มีหน้าที่ในการส่งเสริมพัฒนากีฬาว่ายน้ำ ของประเทศไทย ให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายโดยทั่วไปทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ โดย ปัจจุบันมีสโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย จำนวน 83 สโมสร และ สมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ส่งเสริมการกีฬาว่ายน้ำและกีฬาทางน้ำในประเทศไทย
2. จัดการแข่งขันว่ายน้ำและกีฬาทางน้ำภายในประเทศไทยเพื่อความชนะเลิศ
3. จัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำและกีฬาทางน้ำระหว่างประเทศขึ้นภายในประเทศ
4. เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำและกีฬาทางน้ำระหว่างนานาชาติ
5. ไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง (เอกสาร กทท., มปป.)

จากวัตถุประสงค์ของสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทยที่กล่าวมาแล้วนั้น ทำให้สมาคมว่ายน้ำจำเป็นต้องมีการวางแผน และการจัดดำเนินงานอันที่จะส่งเสริมให้กีฬา ว่ายน้ำและกีฬาทางน้ำของประเทศไทยได้พัฒนาและเจริญก้าวหน้าให้ทัดเทียมกับนานาชาติ- ประเทศ ซึ่งการจัดและดำเนินงานของสมาคมนั้นจะต้องพบกับอุปสรรคและปัญหาต่างๆ อย่าง มากมาย ดังเช่น การที่สมาคมว่ายน้ำประสบปัญหาในการบริหารงานของสมาคม โดยเฉพาะ การเกิดความขัดแย้งในกลุ่มคณะกรรมการบริหารของสมาคมว่ายน้ำ ระหว่างคณะกรรมการ ระดับนโยบายกับคณะกรรมการฝ่ายปฏิบัติงาน ซึ่งทำให้เกิดอุปสรรคในการดำเนินงาน และ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสมาคมว่ายน้ำเป็นอย่างยิ่ง (มดิชนรายวัน, 2539) สอดคล้องกับ

เจริญ กระบวนรัตน์ (2531) ได้กล่าวว่า ปัญหา อุปสรรคของการพัฒนาการกีฬาของชาติให้ก้าวไปสู่ความสำเร็จ และจุดสุดยอดโดยแท้จริงนั้น เกิดจากตัวบุคคลที่เข้ามามีบทบาทหน้าที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาของชาติในทุกระดับเป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นฐานะของผู้บริหาร หรือคณะกรรมการกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักกีฬา คณะกรรมการผู้ตัดสิน หรือแม้แต่ผู้ให้การสนับสนุนกีฬาเองก็ตาม หากขาดความสำนึก ความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ มัวแต่หลงอยู่กับตำแหน่งหรือฐานะทางสังคมตามคำเยินยอ จนลืมความถูกต้องไม่มุ่งมั่นในการที่จะแก้ไขปรับปรุงความผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้หมดไป ความหวังที่จะเห็นความสำเร็จสุดยอดและความก้าวหน้าทัดเทียมนานาชาติอารยประเทศ ของวงการกีฬาไทยก็คงเป็นไปได้เพียงแค่ว่า “ความหวัง” หรือ “ความฝัน”

วิจิต คณิงสุขเกษม (2533) องค์กรประกอบที่สำคัญของโปรแกรมที่ดีในการสร้างนักกีฬาระดับสุดยอดจริงๆ แล้วการที่นักกีฬาจะเก่งนั้นไม่ใช่ขึ้นอยู่กับโค้ช หรือตัวนักกีฬาเองเท่านั้น แต่ต้องมีองค์ประกอบอื่นๆ คอยสนับสนุนอีกด้วย ซึ่งองค์ประกอบต่างๆ นั้น ได้แก่ อุปกรณ์และสถานที่ การสนับสนุนกีฬาในด้านต่างๆ การสนับสนุนทางการเงิน การสนับสนุนที่ดีจากผู้บริหาร

วรุณี ภูขำวิทยเมือง (2533) สัมภาษณ์ ศรสวรรค์ ภูวิจิตร อดีตนักกีฬาว่ายน้ำทีมชาติไทย กล่าวถึงปัญหาการเก็บตัวฝึกซ้อมของนักกีฬาว่า ควรจะมีค่ายเก็บตัวฝึกซ้อมนักกีฬาเป็นโครงการระยะยาว เพื่อเป็นการพัฒนากีฬาว่ายน้ำอย่างต่อเนื่อง ไม่ควรเก็บตัวฝึกซ้อมเฉพาะช่วงที่มีใกล้จะมีการแข่งขันเท่านั้น เพราะจะทำให้นักกีฬาไม่มีเวลาเพียงพอในการฝึกซ้อม

นอกจากนี้ สมาคมว่ายน้ำยังมีปัญหาด้านการประสานงาน ในการส่งนักกีฬาไปแข่งขันรายการชิงแชมป์โลกสระสั้น ที่กรุงสต็อกโฮล์ม สวีเดน ระหว่างวันที่ 17-20 เมษายน 2540 ซึ่งขาดการติดต่อกับฝ่ายจัดการแข่งขัน ในขณะที่เจ้าภาพได้ยึดเวลาให้เป็นกรณีพิเศษ และขาดการติดต่อประสานงานกับนักกีฬาที่ฝึกซ้อมอยู่ต่างประเทศ ทำให้นักกีฬาสับสนในการเตรียมตัวเพราะไม่มั่นใจว่าสมาคมว่ายน้ำจะส่งทีมเข้าแข่งขันหรือไม่ (มติชนรายวัน, 2540) ในขณะเดียวกัน มีปัญหาในการคัดเลือกตัวนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันว่ายน้ำเยาวชนอาเซียนที่บรูไน ในเดือนมิถุนายน 2540 มีการร้องเรียนจากผู้ปกครองนักกีฬาที่คัดเลือกได้ที่ 1 ในหลายท่าแต่กลับไม่ติดทีมไปแข่งขัน และมีการทำหนังสือถึงสื่อมวลชนว่า นักกีฬาในโครงการเตรียมทีมชาติไม่ได้รับเงินเบี้ยเลี้ยงทั้งที่มีการรับเงินเบี้ยเลี้ยงจากการกีฬาแห่งประเทศไทยมาแล้ว (มติชนรายวัน, 2540)

จากที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นว่าสมาคมว่ายน้ำกำลังประสบปัญหาในการดำเนินงานของสมาคมอยู่หลายด้าน ทั้งในด้านการวางแผน ในการเก็บตัวนักกีฬาเพื่อฝึกซ้อมและการส่งนักกีฬาเข้าแข่งขัน ด้านการจัดองค์การ และการจัดบุคลากรในการบริหารงานและการปฏิบัติงานของสมาคม ด้านงบประมาณ การใช้จ่ายของสมาคม ด้านสถานที่ในการเก็บตัวฝึกซ้อม

ด้านการอำนวยความสะดวกในการเตรียมทีมนักกีฬาและการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านการประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง และกับนักกีฬาที่ฝึกซ้อมอยู่ต่างประเทศ ซึ่งสภาพและปัญหาของสมาคมว่ายน้ำตามที่กล่าวมานี้ เป็นที่สนใจของผู้ที่เกี่ยวข้องกับสมาคมว่ายน้ำและประชาชนทั่วไปเป็นอย่างยิ่ง เพราะนักกีฬาวว่ายน้ำของประเทศไทยเคยประสบความสำเร็จได้รับเหรียญทองในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 8 พ.ศ. 2521 ซึ่งประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน โดย รัชนิวรรณ บุณกุล ได้จากการแข่งขันฟรีสไตล์ 200 เมตร และหลังจากนั้น นักกีฬาวว่ายน้ำของไทยไม่สามารถชนะเลิศในระดับกีฬาเอเชียนเกมส์ได้เลย นอกจากชนะเลิศในระดับกีฬาซีเกมส์ ต้องแข่งขันกับนักกีฬาจากประเทศอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซียและสิงคโปร์ ซึ่งบางครั้งนักกีฬาวว่ายน้ำของประเทศไทยเกือบจะไม่ชนะเลิศในการแข่งขันเลย จนกระทั่งในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 12 พ.ศ. 2537 ที่เมืองอิโรชิมา ประเทศญี่ปุ่น นักกีฬาวว่ายน้ำของประเทศไทยสามารถชนะเลิศการแข่งขันได้ 2 เหรียญทอง โดย รัฐพงศ์ ศิริสานนท์ ได้จากการแข่งขันท่ากบ 200 เมตร และเดี่ยวผสม 200 เมตร ซึ่งเว้นระยะห่างกันนานถึง 16 ปี แต่ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 19 พ.ศ. 2540 รัฐพงศ์ ศิริสานนท์ ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน เนื่องจากการเตรียมตัวฝึกซ้อมไม่เพียงพอ แสดงให้เห็นว่า การดำเนินงานของสมาคมว่ายน้ำยังมีปัญหาไม่สามารถพัฒนาและรักษามาตรฐานความสามารถของนักกีฬาวว่ายน้ำให้สูงขึ้นอยู่ในระดับแนวหน้าของเอเชียได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สมบัติ กาญจนกิจ (2534) ที่กล่าวว่า มาตรฐานความสำเร็จในการกีฬาของประเทศค่อนข้างต่ำ และลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศต่างๆ ในเอเชีย และความไม่สม่ำเสมอในการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา

จากที่กล่าวมาทั้งหมด ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานของสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าการศึกษาวิจัยครั้งนี้ น่าจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพ และบรรลุจุดมุ่งหมายของสมาคมว่ายน้ำ ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนากีฬาวว่ายน้ำของประเทศไทยให้เจริญทัดเทียมกับนานาชาติได้ในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานของสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย
2. เปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานของสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ตามการรับรู้ของผู้บริหารสมาคมว่ายน้ำ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาวว่ายน้ำ

3. เปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานของสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ตามการรับรู้ของผู้บริหารสมาคมว่ายน้ำ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาว่ายน้ำ

กรอบแนวคิดทฤษฎีพื้นฐานของการวิจัย

ในการดำเนินงาน ถ้าให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการจะต้องอาศัยปัจจัย 4 ประการ หรือที่เราเรียกว่า ทฤษฎี “4 M's” คือ บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ (สมพงษ์ เกษมสิน, 2523) นอกจากนี้จะต้องอาศัยกระบวนการที่ดีในการบริหารงาน หรือที่เรียกว่า POSDCORB Model ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การจัดบุคลากร การอำนวยการ การประสานงาน การรายงานผล และการงบประมาณ (Luther Gulick และคณะ อ้างถึงใน สมพงษ์ เกษมสิน, 2523)

จากทฤษฎีทั้งสองที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้รวบรวมนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงาน สำหรับใช้ในการวิจัยครั้งนี้ขึ้น 8 ด้าน คือ

- ด้านการวางแผน
- ด้านการจัดองค์การ
- ด้านการจัดบุคลากร
- ด้านงบประมาณ
- ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์
- ด้านการอำนวยการ
- ด้านการประสานงาน
- ด้านการรายงานผล

สมมติฐานของการวิจัย

1. สภาพการดำเนินงานของสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ตามการรับรู้ของผู้บริหารสมาคมว่ายน้ำ ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และนักกีฬาว่ายน้ำ ไม่แตกต่างกัน
2. ปัญหาการดำเนินงานของสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ตามการรับรู้ของผู้บริหารสมาคมว่ายน้ำ ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และนักกีฬาว่ายน้ำ ไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งทำการศึกษาเฉพาะสภาพและปัญหา ในการดำเนินงานของสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย เท่านั้น

2. ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพและปัญหา ในการดำเนินงานของสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย 8 ด้าน คือ

- 2.1 ด้านการวางแผน
- 2.2 ด้านการจัดองค์การ
- 2.3 ด้านการจัดบุคลากร
- 2.4 ด้านงบประมาณ
- 2.5 ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์
- 2.6 ด้านการอำนวยการ
- 2.7 ด้านการประสานงาน
- 2.8 ด้านการรายงานผล

3. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้บริหารสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย และนักกีฬาว่ายน้ำทีมชาติไทย ส่วนกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ ผู้จัดการทีมว่ายน้ำ และผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำ รวมทั้งสิ้นจำนวน 234 คน โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

3.1.1 ผู้บริหารสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ได้แก่ คณะกรรมการบริหารสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2538-2540 จำนวน 28 คน

3.1.2 นักกีฬาว่ายน้ำทีมชาติไทย ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 19 พ.ศ. 2540 จำนวน 40 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

3.2.1 ผู้จัดการทีมว่ายน้ำ พ.ศ. 2538-2540 จากสโมสรที่เป็นสมาชิกของสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย สโมสรละ 1 คน จาก 83 สโมสร

3.2.2 ผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำ พ.ศ. 2538-2540 จากสโมสรที่เป็นสมาชิกของสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย สโมสรละ 1 คน จาก 83 สโมสร

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยถือว่าข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามของ คณะกรรมการบริหารสมาคมว่ายน้ำน้ำ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาว่ายน้ำ เป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้และตรงกับความเป็นจริง

คำจำกัดความของการวิจัย

สภาพ หมายถึง สภาวะทั่วไปของการจัดดำเนินงานของสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทยในปัจจุบัน

ปัญหา หมายถึง สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทยในด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการจัดบุคลากร ด้านการจัดงบประมาณ ด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการประสานงาน ด้านการรายงานผล

สมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย หมายถึง สมาคมซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาว่ายน้ำ ในนามของชาติ หรือประเทศไทย และได้รับอนุญาตจาก กกท. ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่ กกท. กำหนด

การดำเนินการ หมายถึง การลงมือปฏิบัติงานตามที่สมาคมว่ายน้ำได้กำหนดไว้ในแผนงานของสมาคม และรวมถึงการปฏิบัติตามนโยบายและวัตถุประสงค์หลักของสมาคมว่ายน้ำ เพื่อให้ได้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้

ผู้บริหารสมาคมว่ายน้ำ หมายถึง คณะกรรมการบริหารสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2538-2540

ผู้จัดการทีม หมายถึง ตัวแทนสมาชิกของสโมสรว่ายน้ำใน พ.ศ. 2538-2540 จากสโมสรที่เป็นสมาชิกของสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย

ผู้ฝึกสอน หมายถึง ผู้สอนนักกีฬาว่ายน้ำ พ.ศ. 2538-2540 ของสโมสรต่างๆ ที่เป็นสมาชิกของสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย

นักกีฬาว่ายน้ำ หมายถึง นักกีฬาว่ายน้ำ กระโดดน้ำ และโปโลน้ำทีมชาติไทย พ.ศ. 2540

การวางแผน หมายถึง การกำหนดวิธีการปฏิบัติงาน หรือแผนการไว้เป็นการล่วงหน้า เพื่อผลสำเร็จตามที่ต้องการ ซึ่งจะต้องคำนึงถึงนโยบาย ทั้งนี้เพื่อให้แผนงานที่กำหนดขึ้นไว้มีความสอดคล้องต้องกันในการดำเนินงาน การวางแผนเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการใช้ความรู้ในทางวิทยาการและวิจารณ์เหตุการณวินิจัยเหตุการณ์ในอนาคต แล้วกำหนดวิธีการโดยถูกต้องอย่างมีเหตุผล เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปโดยถูกต้องและสมบูรณ์

การจัดองค์การ หมายถึง การจัดโครงสร้างงานที่ประกอบด้วย การกำหนดตำแหน่งงาน การจัดกลุ่มงานเป็นหน่วย เป็นแผนก หรือเป็นกอง

การจัดบุคลากร หมายถึง การจัดหาคะคนมาปฏิบัติงาน ให้สอดคล้องกับการจัดองค์การ การใช้ประโยชน์บุคคล การบำรุงรักษา และการพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ ความสามารถสูงขึ้น

งบประมาณ หมายถึง ระบบและกรรมวิธีในการบริหารเกี่ยวกับงบประมาณ และการเงิน ตลอดจนการใช้วิธีการงบประมาณเป็นแผนงานเป็นเครื่องมือในการควบคุม

สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ หมายถึง การจัดวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ รวมถึงสถานที่ที่จะช่วยให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามต้องการ

การอำนวยการ หมายถึง การกำกับดูแล ให้การดำเนินงานดำเนินไปตามวิธีการที่กำหนดขึ้น รวมทั้งการเร่งรัดงานให้เป็นไปตามนโยบาย และบรรลุเป้าหมายขององค์การ

การประสานงาน หมายถึง การจัดให้มีการประสานสัมพันธ์ระหว่างบุคคล วัสดุอุปกรณ์ และปัจจัยต่างๆ เพื่อดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

การรายงานผล หมายถึง วิธีการขององค์การเกี่ยวกับการให้ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลของการปฏิบัติงาน รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ให้สาธารณชนทราบ ตลอดจนการใช้รายงานเป็นเครื่องตรวจสอบผลงาน ติดตามผลงาน และการควบคุม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบสภาพและปัญหาการดำเนินงานของสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย
2. เป็นแนวทางให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ปรับปรุง ตลอดจนแก้ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานของสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย
3. เป็นการกระตุ้นให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสมาคม ได้หันมาให้ความสนใจ และจริงจังกับการดำเนินงานของสมาคมว่ายน้ำให้มากขึ้น
4. เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับกีฬาว่ายน้ำในครั้งต่อไป